

Bezwaarpunt: Risico op selectieve toepassing en discriminatie

Het wetsvoorstel tot strafbaarstelling van het verheerlijken van terrorisme en het betuigen van steun aan terroristische organisaties kent een groot risico op **selectieve toepassing**, met name ten aanzien van burgers van moslim- of Palestijnse afkomst.

1. Politieke aard van de terrorismelijst

De organisaties die op de officiële EU-lijst staan, zijn het resultaat van politieke besluitvorming. Er bestaat een reëel risico dat deze lijst niet louter objectief, maar mede politiek gekleurd wordt opgesteld.

Hierdoor kan steun aan bepaalde bevolkingsgroepen (bijvoorbeeld Palestijnen) al snel als “steun aan terrorisme” worden aangemerkt, terwijl solidariteit met andere strijdende partijen wél wordt toegestaan.

2. Onevenredige impact op moslims en Palestijnen

In de praktijk staan veel van de aangewezen organisaties in conflictgebieden in het Midden-Oosten of Noord-Afrika.

Daardoor wordt het risico op vervolging disproportioneel gelegd bij moslims en in het bijzonder bij Palestijnen, die vaker hun solidariteit willen uiten met groepen in hun herkomstgebied.

Dit kan leiden tot een vorm van indirecte discriminatie, in strijd met artikel 1 van de Grondwet (gelijkheidsbeginsel).

3. Chilling effect op vrijheid van meningsuiting

Burgers kunnen zich door deze strafbaarstellingen beperkt voelen in het uiten van politieke of religieuze solidariteit, uit angst dat dit geïnterpreteerd wordt als steun aan terrorisme.

Dit gaat verder dan bescherming van de openbare orde en raakt aan de kern van artikel 7 van de Grondwet en artikel 10 EVRM (vrijheid van meningsuiting).

4. Internationaal recht en selectieve solidariteit

Er bestaat een gevaar dat solidariteit met bijvoorbeeld Israëlische militaire acties wel publiekelijk kan worden geuit zonder juridische gevolgen, terwijl solidariteit met Palestijnse groeperingen (zelfs los van terrorisme) sneller strafbaar wordt gesteld.

Dit ondermijnt de neutraliteit van de rechtsstaat en kan de indruk wekken dat de wet wordt gebruikt als instrument van politieke repressie.

Conclusie

Het wetsvoorstel kan in de praktijk leiden tot ongelijke behandeling en een onevenredige beperking van de vrijheid van meningsuiting van bepaalde groepen (moslims, Palestijnen). Het risico van politieke willekeur bij de vaststelling van terroristische organisaties maakt dat

dit wetsvoorstel in strijd kan zijn met artikel 1 en artikel 7 van de Grondwet, evenals met de Europese mensenrechtennormen.